

θηκαν στη Γουϊάνη. Έκει, στο Σαιν - Λωράν έτυχε κατά την περιοδεία μου να τους συναντήσω. Είχαν ζητήσει να είναι πάντοτε μαζί κι' ο ένας βοηθούσε τον άλλο σ' αυτή την άγρια και μαρτυρική ζωή τους. Τους ρώτησα, όταν έμαθα την ιστορία τους, σέ τι μπορούσα να τους βοηθήσω. Ο Άνρϋ με πήρε τότε ιδιαιτέρως και με παρεκάλεσε:

— Δέν σου ζητάω τίποτε για μένα, μου είπε. Θα σέ παρακαλέσω να κάνης κάτι για τόν αδερφό μου. Αυτός έχει δείξει καλύτερη διαγωγή από μένα και ίσως καταφέρει να του χαρίσουν τó υπόλοιπο τής ποινής του. Πές ότι σου ώμολόγησα ότι μόνος μου έκανα τó έγκλημα κι' ότι εγώ τόν παρέσυρα στην καταστροφή. Αν τó πετύχης, θά χαρίσης τή ζωή στη μητέρα μας, πού σήμερα είνε υπερβολικά δυστυχισμένη.

Ο Ρομπέρ πάλι με πήρε κι' αυτός με τή σειρά του για να μου δηλώση:

— Εγώ, καθώς θά ξέρης, δέν θά φύγω από τά κάτεργα πριν από τó 1950! Μά δέν στενοχωριέμαι για τόν έαυτό μου. Λυπάμαι για τόν Άνρϋ, ó οποίος ύποφέρει πάρα πολύ από αυτή τήν σκληρή ζωή, τούς πυρετούς και τήν τρομακτική ζέστη. Κάθε φορά πού σκέφτομαι ότι εκείνος πρέπει να μείνη σ' αυτή τήν κόλασι δέκα χρόνια περισσότερο από μένα, πάω να τρελλαθώ. Ξέρω ότι έσύ είσαι φίλος του διοικητού τής Γουϊάνης. Σου είνε λοιπόν εύκολο ν' αλλάξης τά όνόματά μας. Έτσι, εγώ πού είμαι πιό δυνατός και πιό σκληραγωγημένος, θά μείνω στη Γουϊάνη για να έκτίσω τήν ποινή μου κι' εκείνος θά μporή να φύγη έπειτα από λίγα χρόνια και να γυρίση πάλι στον κόσμο.

Αυτοί οί δυό κατάδικοι ήσαν ύποδείγματα φυλακισμένων. Γι' αυτό φρόντισα να τους χρησιμοποιούν για άλαφριές εργασίες κι' όταν γύρισα στο Παρίσι, προσπάθησα να τους μετριάσω τήν ποινή. Όσο για τή μητέρα τους, ήρθε και με βρήκε για να μ' ευχαριστήση και να μάθη νέα για τά παιδιά της. Μά δέν ανησυχούσε γιατί στα γράμματά τους τής έκρυβαν τήν άνατριχιαστική κόλασι τής ζωής τους και τής έλεγαν ότι ήσαν... ευτυχισμένοι! Η άγάπη, καθώς βλέπετε, των καταδίκων προς τισ μητέρες τους είνε τόσο μεγάλη, ώστε δημιουργεί ένα σωρό συγκινητικές ιστορίες. Πολλοί από τούς καταδίκους, όταν έφευγαν από τή Γουϊάνη, με παρεκάλεσαν να ιδώ τούς δικηγόρους τους, μήπως ύπάρχει καμμιά έλπίδα μετριάσμου τής ποινής τους. Μά όλοι όμως με δάκρυα στα μάτια, μου δήλωσαν:

— Σας παρακαλούμε, δήτε τή μητέρα μας και πέστε της ότι ζοϋμε καλά κι' ότι δέν πάψαμε να τή σκεφτόμαστε!

Κι' εγώ τούς τó ύποσχέθηκα γιατί, μά τήν αλήθεια, δέν ύπάρχει πιό ιερό αίσθημα από τήν άγάπη τής μητέρας.

ΜΑΡΙΟΥΣ ΛΑΡΙΚ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΗΣΙΟΥ

Ο βασιλεύς τής Πορτογαλίας Ίωσήφ ό Α', ó οποίος έκτιμούσε έξαιρετικά τούς πνευματώδεις ανθρώπους, είχε ανοίξει κάποτε με τόν μαρκήσιο ντέ Ποντελένα μιá συζήτησι, ή όποια παρ' όλίγον να είχε θλιβερά άποτελέσματα για τόν τελευταίο.

Η συζήτησις περιεστρέφετο στα δικαιώματα πού έχει ένας βασιλεύς επί των ύπηκόων του. Ο μαρκήσιος ίσχυριζετο ότι τά δικαιώματα αυτά είχαν όρια, ένω ό Ίωσήφ τά ήθελε άπεριόριστα. Έμπρός στην έπιμονή του μαρκησίου, ό βασιλεύς άρχισε να θυμώνη και σέ μιá στιγμή είπε με όργη:

— Έάν σās διέτασσα να πάτε να πέσετε στη θάλασσα, θά όφείλατε νομίζω, χωρίς τόν παραμικρό δισταγμό να έκτελέσετε τή διαταγή μου!...

Τότε ό μαρκήσιος άντιληφθείς ότι είχε προκαλέσει τήν όργη του βασιλέως του, σκέφτηκε να τόν άφοπλίση με μιάν έξυπνάδα. Αντί λοιπόν να του άπαντήση, ύπεκλίθη και διευθύνθηκε προς τήν πόρτα.

— Που πηγαίνετε; τόν ρώτησε έκπληκτος ό Ίωσήφ.

— Να μάθω... κολύμπι, Μεγαλειότατε!... άπάντησε ό μαρκήσιος.

Ο βασιλεύς έσκασε στα γέλια με τήν έξυπνη αυτή άπάντησι, κι' έτσι τó έπεισόδιον έληξε.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Μία Άμερικανίς, ή κ. Σάστιγκς, έζήλεψε τήν δόξα των ταυρομάχων.

Και ταυρομαχεί κι' αυτή με μεγάλη έπιτυχία, όπως λέγουν.

— Με τή μόνη σημαντική διαφορά ότι τά κέρατα του ταύρου με τόν όποίο παλεύει, είνε σκεπασμένα με καουτσούκ.

Ταυρομαχία δηλαδή άκίνδυνος!

— Ο πρύτανις των ίσορροπιστών όλου του κόσμου είνε κάποιος Ντυλμακό, ήλικίας... 70 έτών.

Παρά τά γεράματά του, έκτελεί με νεανικό σφρίγος τά δυσκολώτερα άκροβατικά γυμνάσια.

— Ο αυτοκράτωρ Φραγκίσκος Ίωσήφ μιλούσε δέκα γλώσσες.

— Ο μακροβιώτερος άνθρωπος, μετά τόν Μαθουσάλα, ύπήρξε ό Ουγγρος Τσάρτων.

Έζησε 185 όλόκληρα χρόνια.

— Τό τσαί θλάπτει πολύ στα νεύρα.

Και όμως οί Άγγλοι, πού είνε φοβεροί τεισπόται, είνε οί άπαθέστεροι άνθρωποι του κόσμου!

— Ένα κοπάδι από πουλιά στη Βόρειο Άμερική σταμάτησε ένα άεροπλάνο και τó άνάγκασε να προσγειωθή.

Οί άετοί συχνά τά βάζουν με τ' άεροπλάνα.

— Η Άμερική δέν έχει παράσημα.

— Έντός όλίγων έτών τó Λονδίνο θά έχη δέκα έκατομμύρια κατοίκους.

— Τά κορίτσια κάνουν τισ πιό βαρειές δουλειές στην Ίαπωνία.

— Τό Λονδίνο καταναλίσκει έτησίως περί τó εν δισεκατομμύριο αϋγά.

— Η θαλανιδιές ζοϋν 500 έτη, τά έλατα φθάνουν μέχρι 1.200 έτών.

— Τά άσφυξιόγona ήσαν γνωστά και στους αρχαίους.

— Ο τέως βασιλεύς Άλφόνσος τής Ίσπανίας, έχει μιάν από τισ καλύτερες συλλογές γραμματοσήμων του κόσμου.

— Η Ίαπωνία άποτελείται από 4.000 μικρά και μεγάλα νησιά, πού έχουν όλικήν έκτασιν

260.000 τετραγωνικά μίλια.

— Η άποικίες τής Γαλλίας έχουν έκτασι 4.084.410 τετραγωνικά μίλια.

— Στην Όδησσό, πού χτίσθηκε στα 1794 από τήν Αικατερίνη τή Μεγάλη, ύπάρχει μιá γρανίτινη σκάλα πού ένώνει τήν έπάνω πόλι με τήν κάτω. Η σκάλα αυτή έχει 193 σκαλιά και τó κάθε σκαλι έχει πλάτος 12 μέτρα.

— Τό μεγαλύτερο ύδραγωγείο του κόσμου είνε τó ύδραγωγείο τής Λίβερπουλ πού έχει μήκος 68 μίλια.

— Στο Μαυροβούνιο ό σιδηρόδρομος έλειτούργησε για πρώτη φορά στα 1908.

— Στη Γαλλική, κοντά στο περίφημο άλατωρυχείο Σάλσμπερχ, είνε χτισμένη μιá κωμόπολις, τής όποίας τά σπίτια λαμποκοποϋνε στο φώς σαν νάνε χτισμένα με μπριγιάντια.

— Αυτό συμβαίνει γιατί, άπλουστάτα, τó χώμα πού γίνηκε ή λάσπη για να χτισθοϋν τά σπίτια αυτά, είνε παρμένο από τó άλατωρυχείο και περιέχει άλάτι σέ μεγάλη ποσότητα.

— Στους αρχαίους Έλληνες έθεωρείτο «δνειδος» ή άποχή του πολίτου από τά λουτρά. Ποίαν ιδέαν έχουν επί του προκειμένου οί άπόγονοί των;

ΕΝΑ ΡΕΚΟΡ

Ο Άρμένιος έμποροϋπάλληλος Λεόν Άθαζιάν, στην Νέα Υόρκη, διατηρεί άκόμη ένα ζηλευτό ρεκόρ:

Τρό τριών χρόνων άνέβηκε τρεχάτος τά πενηνταπέντε πατάτα του οϋρανοξύστου «Γούλγουρθ Μπίλντιγκ» σέ έννηά πρώτα λεπτά τής ώρας!

Άνέβηκε δηλαδή χίλια πεντακόσια είκοσι σκαλοπάτια, χωρίς να κουρασθή καθόλου και χωρίς να σταματήσει. Ός σήμερα, κανένας δέν βρέθηκε να υπερβή τó ρεκόρ αυτό, παρ' όλο πού προσπάθησαν πολλοί.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΣΟΥΔΑΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ός και άλλοτε έδηλώσαμεν από διετίας και έντεϋθεν οϋδεις πλέον άντιπροσωπεύει τó περιοδικόν μας, έν Αιγύπτω και Σουδάν. Όστις δέ θέλει να έγγραφή συνδρομητής εις τó «Μπουκέτο» όφείλει να άποστείλη άπενθείας εις τά Γραφεία μας τó αντίτιμον τής συνδρομής του.

(Έκ τής Διευθύνσεως)